

Gel Konuşalım

– Arzeni · 26 Ekim 2011

İnsanlık ne kaybettiye karşılıklı anlayışsızlık,birbirini anlamamadan çekti.Hep ben haklıyım sen haksızsın anlayışından çekti.Karşılıklı konuşurken birbirini dinleme tahammülsüzlüğünden çekti. Halbu ki " İnsanlar konuşa konuşa,hayvanlar koklaşa koklaşa anlaşılır" diye atalarımızdan bize aksden bir anlayış ve yaşam tarzı vardır.Bu yerel düşüncenin haricinde,ûhrevî ve dünyevî âleme yönelik olarak iki cihan serveri şöyle buyuruyorlar ; " Din Sohbetir" Dininizi yaşamak istiyorsanız,felâh bulmak,inkişâf yaşamak istiyorsanız sohbet edin diyor.

"Sohbet kelimesinin lügât karşılığı, karşılıklı konuşmaktır. Fakat bu kelime, fiilî konuşmanın ötesinde bir manâya sahiptir. Sohbet, bir olmak, beraber olmaktır. Arkadaş, dost olmaktır. "İrşad etmek, nasihat etmektir." Yani sohbet, ayrıca kalbin bir filidir ve kalpten kalbe irtibatı da sağlar. Şüphesiz böyle bir irtibat, sağlıklı sonuç verirse anlamlıdır. Bunun için de, sohbetin uyulması gereken bir adâbı, kuralları var. Hem sohbet edenler, hem dinleyenler için. Sohbet için bir araya gelen topluluk, rastgele toplanmış, şuursuz, gayesiz, sıradan bir topluluk değildir. Aksine duygu ve düşünce birliği taşıyan, birbirlerinin sevinç ve kederlerine ortak olan, gözünü Allah rızasına dikmiş, yüce hedefli bir topluluktur. Bu topluluğun sohbeti, dostluğu, "Kişi sevdiğiyle beraberdir" (Buharî) hadis-i şerifinin sırrınca, öldükten sonra berzâh âleminde ve cennette de devam eder. Sohbetle sahabi oldular Kur'an-ı Kerim'de, Allah Rasulü s.a.v.'in cemaatine, bir gaye etrafında toplanıp sohbet edenler manasına gelen "ashab" kelimesiyle hitap edilmiş.Efendimiz s.a.v. de kendisini görüp, sohbetine katılan müminlere "ashabım" demiştir. Hz. Peygamber s.a.v. Efendimiz, mübarek hali, sözleri ve nazarlarıyla ashabını etkilemiş, onları sohbetle yetiştirmiştir. Kısa bir süre O'nun sohbetinde bulunmak, senelerce seyr u sülukla elde edilemeyecek mertebelere ulaşmaya vesile olmuştur. Efendimiz s.a.v.'den feyz almak isteyen Suffe Ashabı, gece gündüz Mescid-i Nebevî'de kalmışlardır. Tasavvuf erbabının sohbeti de böyle bir sohbetir. Onlar, irşad olmak için kâmil mürşidin sohbetine giderler. Kâmil mürşidler de onlara sohbet eder, ama bu sohbet çoğu kez sözle değil hâlde olur. İlim ve marifetin zirvesinde olan bu mübarek zatların yaptıkları sohbet, mesafe tanımaksızın hükmünü icra eder. Mıknatısın demiri çektiği gibi, dünyanın dört bir tarafından onların sessiz davetine koşan insanlar ıslah olup, hayata bakışları tamamen değişmiş olarak geri dönerler. Kâmil mürşidden aldıkları feyiz ve bereketle de kendi aralarında sohbe devam ederler. " Yunuslar, Mevlânalar, Hacı Bektaşlar, İbrahim Ethemler, Sultanlar,Edipler bu topraklarda hep sohbet ederek büyümüşlerdir.

Böylesine önemli bir yere sahip olan sohbet, yani iki kişinin veya daha kalabalık bir topluluğun karşılıklı meşveretini ne zaman hayata geçiririz sorunlarımız azalır.Dertlerimiz,kederlerimiz darmadağın olur,yerini paylaşma ve sulh alır.

Nice önemli fikirler ortaya çıkar,bu fikirler sonrası önemli ve olumlu gelişmeler meydana gelir. Buraya kadar her şey çok güzel,şöyle şapkamızı önümüze alıp bir düşünelim,bu anlatılanlarla bizim yaşadığımız

toplum ne kadar örtüşüyor. Evde karı-koca sohbeatsız, binada komşular sohbeatsız, işyerinde çalışanlar sohbeatsız,ebeveyn-çocuk sohbeatsız...Eee sonuç...sonuçlar gazetelerin üçüncü sayfalarında gizli.

Hâl böyle olunca, insanlar sinir küpüne dönüşüyor.En ufak bir kıvılcımda nice büyük toplumsal vehamet ve infialler ortaya çıkıyor. Konuşmayı,sohbeti azalttığımız müdetçe böyle de devam eder. Ne zaman ki,konuşuruz,paylaşırız o zaman güçlü oluruz.Öyle bir hale gelmişiz ki, bırakın sohbet etmeyi selâm vermekten imtinâ eder olmuşuz.

Dostlar, bizler müslümanız.Her müslüman; müsamahalı, anlayışlı, basiretli, ilim sahibi, imanı tam kişidir. Yine, Rasulullah efendimiz "İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız." buyuruyor.Sohbete girmenin,birbirimizle konuşabilmenin yoluda bu hadiste gizli ey güzel dostlar.

Ne olur, kendi gerçeklerimizden,geçmişimizden,doğrularımızdan,kültürümüzden,inancımızdan, dinimizden öcü gibi korkup kaçmayalım.

O yüzden "Gelin, sevi de olalım,sevici olalım,sevilen olalım..." Son cümle olarak şu dörtlükler döküldü gönlümüzden gönlünüze, kabûl buyurun;

Gel Konuşalım

Ne derdin varsa,söyle de bileyim
Bir selâm gönder,koşarak geleyim
Sen ağlarken söyle, nasıl güleyim
Dosta yakışan,yanmak değil mi?

Aşalım dağları,gel konuşalım
Yıkıp ikiliği, bire koşalım

Kimsin,ben kim'im ?,özümüz toprak
Suya kavuşmayan,tozumuz toprak
Ayrılık olmasın, sözümüz toprak
Dost'a yakışan,sunmak değil mi ?

Aşalım dağları,gel konuşalım
Yıkıp ikiliği, nura koşalım

Selim selâm ver,öyle sohbeate gir
Kalksın gayrılık,yok olsun böyle kir
Derman bulunur,çok olursa fikir
Dosta yakışan,yunmak değil mi?

Aşalım dağları,gel konuşalım
Yıkıp ikiliği, sura koşalım